

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výrok dne 7.12.2016

výrok dne 13.4.2014

*výrok I., II., III. se nepřijímá a R.N.S. P.č.j. 11/11
nečláne 13.4.2014*

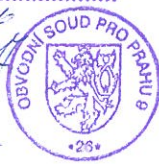
6 C 279/2007 - 374

a je vykonatelné dnem

*výrok I. : 7.12.2016
výrok II., III., IV. : 13.4.2014*

V Praze

dne 12-05-2017

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 9 se sídlem Justiční areál Na Míčánkách, ulice 28. pluku 1533/29b, 100 83 Praha 10 – Vršovice, CZ, rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Halky Hovorkové a přísedících Mgr. Jaroslava Růžičky a Ing. Josefa Poukara ve věci žalobce: **Otomar Turek**, nar. 8. 2. 1945, bytem Severní I 2909/12, 141 00, Praha 4, zastoupen PhDr. Jiřím Jonákem, obecným zmocněncem, nar. 29. 6. 1954, bytem Dobeveská 875/5, Praha 4, proti žalovanému: **Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost**, IČ: 00005886, sídlem Sokolovská 217/42, 190 22, Praha 9, o **proplacení dlužné mzdy ve výši 106.237,- Kč s příslušenstvím**,

t a k t o :

I. Řízení se co do částky 10.902,- Kč, s požadovaným příslušenstvím, zastavuje.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 5.577,- Kč,

s ročním úrokem z prodlení z částky 3.032,- Kč ve výši 8,75 % za dobu od 13. 12. 2005 do 31. 12. 2005 a dále od 1. 1. 2006 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 2.545,- Kč ve výši 9 % za dobu od 13. 1. 2006 do 30. 6. 2006 a dále od 1. 7. 2006 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní

repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

dále částku 26.658,- Kč,

s ročním úrokem z prodlení z částky 3.186,- Kč ve výši 9 % za dobu od 13. 2. 2006 do 30. 6. 2006 a dále od 1. 7. 2006 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 2.716,- Kč ve výši 9 % za dobu od 13. 3. 2006 do 30. 6. 2006 a dále od 1. 7. 2006 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 2.209,- Kč ve výši 9 % za dobu od 13. 4. 2006 do 30. 6. 2006 a dále od 1. 7. 2006 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 2.853,- Kč ve výši 9 % za dobu od 13. 5. 2006 do 30. 6. 2006 a dále od 1. 7. 2006 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 3.217,- Kč ve výši 9 % za dobu od 13. 6. 2006 do 30. 6. 2006 a dále od 1. 7. 2006 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 1.800,- Kč ve výši 9 % za dobu od 13. 7. 2006 do 31. 12. 2006 a dále od 1. 1. 2007 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 3.331,- Kč ve výši 9 % za dobu od 13. 8. 2006 do 31. 12. 2006 a dále od 1. 1. 2007 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 1.357,- Kč ve výši 9 % za dobu od 13. 9. 2006 do 31. 12. 2006 a dále od 1. 1. 2007 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro

dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,
s ročním úrokem z prodlení z částky 337,- Kč ve výši 9 % za dobu od 13. 10. 2006 do 31. 12. 2006 a dále od 1. 1. 2007 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,
s ročním úrokem z prodlení z částky 2.579,- Kč ve výši 9 % za dobu od 13. 11. 2006 do 31. 12. 2006 a dále od 1. 1. 2007 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,
s ročním úrokem z prodlení z částky 2.584,- Kč ve výši 9 % za dobu od 13. 12. 2006 do 31. 12. 2006 a dále od 1. 1. 2007 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,
s ročním úrokem z prodlení z částky 489,- Kč ve výši 9,5 % za dobu od 13. 1. 2007 do 30. 6. 2007 a dále od 1. 7. 2007 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

dále částku 39.779,- Kč,

s ročním úrokem z prodlení z částky 1.181,- Kč ve výši 9,5 % za dobu od 13. 2. 2007 do 30. 6. 2007 a dále od 1. 7. 2007 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,
s ročním úrokem z prodlení z částky 9.505,- Kč ve výši 9,5 % za dobu od 13. 3. 2007 do 30. 6. 2007 a dále od 1. 7. 2007 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,
s ročním úrokem z prodlení z částky 2.181,- Kč ve výši 9,5 % za dobu od 13. 4. 2007 do 30. 6. 2007 a dále od 1. 7. 2007 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,
s ročním úrokem z prodlení z částky 2.756,- Kč ve výši 9,5 % za dobu od 13. 5. 2007 do 30. 6. 2007 a dále od 1. 7. 2007 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní

repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 3.455,- Kč ve výši 9,5 % za dobu od 13. 6. 2007 do 30. 6. 2007 a dále od 1. 7. 2007 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 3.602,- Kč ve výši 9,75 % za dobu od 13. 7. 2007 do 31. 12. 2007 a dále od 1. 1. 2008 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 3.056,- Kč ve výši 9,75 % za dobu od 13. 8. 2007 do 31. 12. 2007 a dále od 1. 1. 2008 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 2.884,- Kč ve výši 9,75 % za dobu od 13. 9. 2007 do 31. 12. 2007 a dále od 1. 1. 2008 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 1.427,- Kč ve výši 9,75 % za dobu od 13. 10. 2007 do 31. 12. 2007 a dále od 1. 1. 2008 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 3.228,- Kč ve výši 9,75 % za dobu od 13. 11. 2007 do 31. 12. 2007 a dále od 1. 1. 2008 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 3.102,- Kč ve výši 9,75 % za dobu od 13. 12. 2007 do 31. 12. 2007 a dále od 1. 1. 2008 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 3.400,- Kč ve výši 10,5 % za dobu od 13. 1. 2008 do 30. 6. 2008 a dále od 1. 7. 2008 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

dále částku 23.321,- Kč,

na jídlo a oddech se nezapočítávají do pracovní doby. Oproti tomu povinnost zaměstnavatele zajistit zaměstnanci přiměřenou dobu pro oddech a jídlo se vztahuje na případy, kdy výkon práce z provozních důvodů přerušen být nemůže a zaměstnanec je povinen konat práci podle pracovní smlouvy nepřetržitě po celou směnu. Tato doba se tak nestává dobou odpočinku podle ustanovení § 83 odst. 2 zákoníku práce a zaměstnanci tak náleží mzda, neboť se jedná o pracovní dobu dle rozhodnutí NS sp. zn. 21 Cdo 42/2006. V novém zákoníku práce zákonodárci upřesnili dříve platný § 87 tak, že se jedná o výkon práce. V případě žalobce, který pracoval v nepřetržitém provozu jako hasič, dle vyhl. č. 247/2001 Sb. při výkonu služby nosí stejnokroj a střídání směn z hasičů z povolání lze uskutečnit jen při současné přítomnosti hasičů, kteří službu končí a kteří do služby nastupují. Při střídání směn si hasiči z povolání vzájemně předávají úkoly, požární techniku, věcné prostředky požární ochrany a další prostředky potřebné pro výkon služby.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, neboť má za to, že poskytnuté přestávky v práci na jídlo a oddech se v souladu se zákoníkem práce nezapočítávají do pracovní doby, nejedná se o výkon práce, a proto žalobci nepřísluší mzda. Žalovaný v souladu se zákoníkem práce poskytoval žalobci během směny 2 přestávky v práci na jídlo a oddech, které čerpal podle rozpisů daného denním řádem zaměstnanců hasičského záchranného sboru podniku. Účelem přestávek v práci je, aby se zaměstnanec mohl najíst a částečně si odpočinout. Žalovaný s přihlédnutím k jeho povinnosti umožnit zaměstnancům stravování a s ohledem na odlehlost areálu zaměstnavatele, v němž se nachází pracoviště žalobce, od veřejných stravovacích zařízení a s přihlédnutím k relativně krátké době trvání přestávky práce, zajišťuje stravování ve zmíněném areálu. Žalobci na pozici hasič byly poskytovány, v rámci bezpečnostního řádu schváleného ředitelem dopravního podniku, 2 přestávky v době 30 minut, které nebyly pracovní dobou a z toho důvodu nebyly propláceny, o čemž byli hasiči srozuměni. Výjimka byla stanovena pouze u hasiče spojaře a hasiče staršího spojaře v místnosti stálé spojové služby – ohlašovny požáru, kteří měli přiměřenou dobu na oddech a jídlo, jež se do pracovní doby započítávala. Pokud došlo k přerušení přestávky v případě výjezdu hasičů, dělo se tak ve velmi výjimečných případech, což bylo hasičům propláceno jako práce přesčas, takže finančně žádnou újmu žalobce neutrpěl. U žalobce nebránilo nic v čerpání přestávky na jídlo a oddech. Měřenou dobu na oddech a jídlo ve smyslu § 88 odst. 1 věta druhá zákoníku práce lze chápat jen jako výjimku z uvedeného kogentního ustanovení zákoníku práce a je věcí zaměstnavatele, aby vnitřním předpisem sám vymezil charakter vykonávané práce, což žalovaný operativně řešil.

Soud I. stupně v této věci rozhodl již dříve rozsudkem ze dne 31. 7. 2013, č.j. 6 C 279/2007-218, ve znění opravného usnesení ze dne 15. 1. 2015 č. j. 6 C 279/2007 – 264, kterým ve vztahu k žalobci žalobu o zaplacení částky 103.760 Kč a zákonným úrokem z prodlení zamítl (výrok I.); dále rozhodl o tom, že žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni (Jitka Vlašková, nar. 22. 9. 1954, bytem Rezlerova 276, dále jen „žalobkyně“) částku ve výši 71.589 Kč se zákonným úrokem z prodlení (výrok II.); dále rozhodl, že žalobu, kterou se žalobkyně domáhala zaplacení částky 12 159 Kč příslušenstvím se zamítá (výrok III.); dále rozhodl o tom, že českému státu se přiznává náhrada nákladů řízení ve výši 7.889 Kč (výrok IV., původně opět výrok III.); dále rozhodl o tom, že žalobce je povinen zaplatit českému státu náhradu nákladů řízení ve výši 4339 Kč (výrok V., pův. výrok IV.); dále rozhodl, že žalobkyně povinna zaplatit českému státu náhradu nákladů řízení ve výši 497 Kč (výrok VI. , původně výrok V.); dále rozhodl o tom, že žalovaný je povinen zaplatit českému státu náhradu nákladů řízení ve výši 3.053 Kč (výrok VII. , původně výrok VI.); dále rozhodl o tom, že ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (výrok VIII. , původně výrok VII.); dále rozhodl o tom žalovaný povinen

zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 2.881 Kč (výrok IX., původně výrok VIII.).

K odvolání žalobce Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 26. 11. 2014, č.j. 23 Co 118/2014 - 260, rozsudek soudu prvního stupně výrokem I. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení v zamítavém výroku o věci samé ve vztahu k žalobci (I.), ve výroku o nákladech státu ve vztahu k žalobci (IV., nyní V.) a ve výroku o nákladech řízení ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným (VII., nyní VIII.); dále výrokem II. rozsudek soudu prvního stupně potvrdil ve vyhovujícím výroku ve věci samé (II.) ve vztahu k žalobkyni, ve výroku o nákladech státu ve vztahu k žalobkyni (III., nyní IV.); ve výroku o nákladech státu ve vztahu k žalobkyni (V, nyní VI.) a výroku o nákladech řízení ve vztahu mezi žalobkyní a žalovaným (VIII., nyní IX.).

Obiter dicta – k vydání opravného usnesení soudem prvního stupně došlo po rozhodnutí soudu odvolacího tak, aby rozhodnutí bylo určité a vykonatelné ve vztahu k žalobkyni s tím, že přes původně kumulované nároky obou žalobců soud napříště rozhodoval toliko o nároku žalobce, když ve vztahu k žalobkyni rozhodnutí nabylo právní moci, kterou bylo nutno vyznačit.

Pokud jde o závěry odvolacího soudu, tento ve shodě s žalobcem poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 21 Cdo 42/2006 (publikovaného ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem 93/2007), které se sice vztahovalo k tehdy účinnému zákoníku práce, avšak lze jej aplikovat i na stávající úpravu. Z ustanovení § 89 odst. 1, odst. 5 zákoníku práce vyplývá, že v případě, poskytne-li zaměstnavatel zaměstnanci podle ustanovení § 89 odst. 1 věta první zákoníku práce pracovní přestávku na jídlo a oddech, dochází v daném časovém úseku k suspenzi pracovního závazku a přerušení výkonu práce, neboť zaměstnanec je povinen vykonávat práci pouze v pracovní době, a nezapočítává-li se tato přestávka do pracovní doby, může se jednat jen o dobu odpočinku ve smyslu ustanovení § 83 odst. 2 zákoníku práce, nebo poskytnutí této přestávky „je ve své podstatě poskytnutím osobního volna zaměstnanci“. Oproti tomu povinnost zaměstnavatele zajistit zaměstnanci přiměřenou dobu pro oddech a jídlo podle ustanovení § 89 odst. 1 části druhé věty před středníkem zákoníku práce se vztahuje na případy, kdy výkon práce za provozních důvodů přerušen být nemůže, a zaměstnanec je povinen konat práci podle pracovní smlouvy nepřetržitě po celou směnu. Okolnost, že – jak dovozuje odvolací soud – „12 hodin směny soustavně nepracuje“ v tom smyslu, že má při nepřerušném průběhu práce podle individuálních podmínek a provozních možností práva na přiměřenou dobu na jídlo a oddech, neznamená, že se tato doba stává dobou odpočinku podle ustanovení § 83 odst. 2 zákoníku práce, a že by žalobci mělo být z toho důvodu „započteno“ jen 11 odpracovaných hodin za směnu. Z uvedeného vyplývá, že přestávky na jídlo a oddech a přiměřenou dobu pro oddech a jídlo podle ustanovení § 89 odst. 1 zákoníku práce nelze navzájem ztotožňovat; v případě, poskytuje-li zaměstnavatel zaměstnanci bez přerušení provozu nebo práce přiměřenou dobu pro oddech a jídlo, jedná se o pracovní dobu, za kterou zaměstnanci náleží mzda. Rozlišovacím kritériem, podle kterého se posuzuje povinnost zaměstnavatele poskytovat přiměřenou dobu na jídlo a oddech, a nikoliv přestávky na jídlo a oddech, i charakteristika prací, které nemohou být přerušeny. Tam, kde práce mohou být přerušeny, je zaměstnavatel povinen poskytnout přestávku na jídlo a oddech. Práce, které nemohou být přerušeny, jsou dány technologií výroby, pracovním procesem či výkonem práce, nikoliv však organizací práce (viz. Bělina, M. a kol.: Pracovní právo, 6. doplněné a podstatně přepracované vydání. Praha: C.H.Beck, 2014, s.217). Dále odvolací soud poukázal na skutečnost, že je nerozhodné, jak je v pracovní smlouvě formálně nazvaná pozice zaměstnance, soud musí vždy vycházet z obsahu faktické činnosti, kterou zaměstnanec vykonává. Dále předestřel, že

závěr o tom, zda zaměstnanec mohl či nemohl čerpat přestávku v práci, je třeba vyvodit z konkrétní povahy jeho práce. Je nutno přitom vzít úvahu, zda zaměstnanci nebyli zaměstnavatelem závazně nařízeny přestávky v práci ve smyslu ustanovení § 38 odst. 1 zákoníku práce 2006 i ustanovení § 35 odst. 1 písm. b) zákoníku práce 1965, jakož je nutno současně respektovat i to, že zaměstnavatel nemůže po dobu čerpání této přestávky požadovat po zaměstnanci plnění jeho pracovních úkolů.

Dále odvolací soud uzavřel, že již z vylíčených skutkových tvrzení a pracovního zařazení žalobce na pozici hasič lze dovodit, že tato profese zaměstnance vykonávaná v hlavním pracovním poměru u žalovaného odpovídá náplni nepřetržitého výkonu práce, při kterém nelze přestávku na jídlo a oddech v trvání nejméně 30 minut čerpat. Tomu odpovídá i návaznost na další předpisy vztahující se k jeho práci, zejména zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 247/2001 Sb., který požaduje výjezd jednotky hasičů z povolání (kdy žalobce tuto pracovní pozici fakticky vykonával) do dvou minut od nahlášení situace. Faktické náplni práce, která nešla přerušit, odpovídá i v rozhodném období platná respektovaná vnitřní úprava zaměstnavatele, ze které vyplývalo, že hasiči při své směně nemohli opustit areál depa, byli ve stejnokroji, na příjmu vysílačky tak, aby v případě poplachu mohli vykonávat svoji práci hasiče a účastnit se výjezdu. Lze tedy dovodit, že zaměstnavatel i v této době mohl a také požadoval po žalobci plnění pracovních úkolů. Pokud k zásahům v této době docházelo, žalobci byla v této souvislosti proplácena práce přesčas.

Odvolací soud uložil soudu prvního stupně, aby vyzval žalovaného k tomu, zda žalovaný svým vnitřním technickoorganizačním opatřením umožnil zastupitelnost žalobce tak, aby mu bylo umožněno čerpat přestávku na jídlo a oddech bez ohrožení výkonu případného hasičského zásahu a ohrožení jeho mobility, jakož i uložil soudu prvního stupně zabývat se tvrzením žalobce ohledně délky trvání jeho zaměstnaneckého poměru u žalovaného. Uzavřel, že pokud žalovaný technickoorganizační opatření neměl, kdy počet osob službu konajících hasičů nebyl určen s dostatečnou rezervou pro čerpání přestávek v práci, měl by se soud prvního stupně zabývat výší nároku žalobce ve věci samé.

Dle ustanovení § 226 odst. 1 o. s. ř. bylo-li rozhodnutí zrušeno a byla-li věc vrácena k dalšímu řízení, je soud prvního stupně vázán právním názorem odvolacího soudu.

Podáním ze dne 8. 8. 2016, doručeným soudu dne 23. 8. 2016, vzal žalobce podáním (dle obsahu v souladu s ust. § 41 odst. 2 občanského soudního řádu, dále jen „o.s.ř.“) žalobu z části, co do částky 10.902 Kč se zákonným úrokem z prodlení, zpět po té, co přizpůsobil výši požadovaného plnění závěrům soudem ustanovené znalkyně, které vtělila do vypracovaného znaleckého posudku.

Žalovaný vyjádřil při jednání konaném dne 14. 9. 2016 souhlas s částečným zpětvzetím žalobního návrhu.

Podle § 96 odst. 1 o.s.ř. může vzít žalobce za řízení návrh na jeho zahájení zpět, a to zčásti nebo zcela. Podle odst. 2 věta první téhož ustanovení je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí, zastaví. Podle odst. 3 téhož ustanovení, jestliže ostatní účastníci se zpětvzetím návrhu z vážných důvodů nesouhlasí, soud rozhodne, že zpětvzetí návrhu není účinné. Žalovaný s dílčím zpětvzetím žaloby souhlasil, proto soud řízení ve smyslu shora uvedeném, zastavil co do zaplacení částky 10.902 Kč s požadovaným příslušenstvím (výrok I. rozsudku).

Soud má na základě provedeného dokázování za prokázané, že žalobce byl u žalovaného zaměstnán na základě pracovní smlouvy ze dne 1. 9. 1983 pro výkon funkce strojník. Nejméně od 1. 1. 2005 byl žalobce žalovaným zaměstnán na pozici hasič – velitel, a to až do 31. 12. 2007, kdy došlo na základě dohody mezi účastníky ke změně pracovní pozice na pozici hasič s tím, že pracovní poměr by uzavřen na dobu určitou do 31. 12. 2008. Uvedený skutkový stav věci byl zjištěn z *pracovní smlouvy ze dne 1. 9. 1983 (na č.l.11-12), pracovní smlouvy ze dne 19. 4. 2007 (přílohy žalobce), tzv. Dohody o změně pracovní smlouvy ze dne 26. 11. 2007(č.l.303), tzv. Mzdovému zařazení odpovídajícímu sjednanému druhu práce a podnikovému katalogu povolání a funkcí ze dne 21. 1. 2005, 18. 1. 2006 a 26. 1. 2007 (na č.l. 13-15).*

Dále má soud za prokázané, že žalobce vykonával práci v depu Kačerov ve směnném provozu tak, že směny jsou ranní a noční, přičemž ranní směna začíná v 6:45 a končí v 19:00 hodin a noční směna začíná v 18:45 a končí v 7:00 hodin, tento turnus je 12týdenní, odsloužené hodiny nad rámec zákonné pracovní doby si po těchto 12 týdnech žalobce vybíral v tzv. vypadávkách, kdy měl volné 2 směny. Tento systém je stanoven vždy na celý rok dopředu rozpisem služeb. Nástup a konec směny se eviduje ve strážní knize, která je umístěna v PC u velitele družstva, stejně jako konec směny. Přestávky v práci určuje denní řád, který vydával v předmětném období velitel jednotek pan Janeba, který byl schválen bezpečnostním ředitelem a je daný. Během směny jsou 2 přestávky. Denní řád zaměstnanců HZS přesně stanoví doby a činnosti, včetně 1. a 2. přestávky vždy o délce 30 minut v době od 11:15 hod do 11:45 hod a v době od 23:15 hod do 23:45 hod a dále v době od 16:15 hod do 16:45 hod a od 04:15 hod do 04:45 hod. V depu Kačerov je v areálu budova určena pro hasiče, kde mají zaměstnanci k dispozici kuchyňku vybavenou mikrovlnou troubou, sporákem, lednicí a mrazákem a prostorem určeným jako jídelna, kde si mohou sami připravovat občerstvení. Mimo to je v areálu v jiné budově vzdálené asi 200 metrů závodní jídelna a kantýna, která má provoz od 6:30 do 13:30 hod, kde se pro zaměstnance vaří. Kromě spojaře, *mohou hasiči během směny odejít do jídelny mimo svoji budovu, jsou vybaveni vysílačkami a pokud by bylo za potřebí výjezd k nějakému zákroku, musí se okamžitě dostavit k výjezdu, přičemž pro ně přijede k budově, kde je jídelna, vozidlo.* Pokud je tímto výjezdem přerušena pracovní doba, je to zaznamenáno ve strážní knize a tento čas, který strávili při výkonu, se jim proplácel jako přesčasové hodiny. Doba, která je určena pro přestávku na jídlo se neeviduje, pouze jednotliví zaměstnanci oznámí veliteli družstva, že jdou na jídlo. Žalobce má celkem 3 pracoviště hasičského sboru, na Kačerově, Hostivaři a Zličíně, se kterými bylo řešeno jak upravit přestávky na odpočinek a občerstvení, neboť nebylo při jejich činnosti možné stanovit tuto dobu na všech 3 pracovištích fixní dobou po dobu trvání 30 minut. Byla snaha dohodnout se, že si vyberou během směny podle konkrétní situace dobu 30 minut po dohodě s velitelem družstva na jídlo a občerstvení, proplácení této doby byla záležitost personálního úseku. Asi od ledna 2008 byly tyto přestávky dohodnuty v délce 30 minut dle řádu. Uvedené skutečnosti soud zjistil z *výslechu svědka Ing. Michala Wowesnyho (na č.l. 88-90), denního řádu (příloha č.1 OR - HZ).*

Dále má soud za prokázané, že žalobce byl seznámen s kolektivními smlouvami žalovaného, které zaručovaly v příp. nepřerušeno provozu přiměřenou dobu na jídlo a oddech, jakož i přísl. směrnicemi generálního ředitele, které určují evidenci docházky, pracovní dobu vč. přestávky v práci na jídlo a oddech a přiměřené doby na oddech a jídlo. Tyto však náležely toliko pracovníku na pozici hasič - spojař a hasič - straší spojař (až od r. 2008), dále definovaly vystavování prvotních mzdových dokladů apod., v přílohách pak náplň konkr. hasičských profesí. Režim zaměstnanců – hasičů se řídil denním řádem. Směrnice generálního ředitele nenařizovala, kdy má být volno pro oddech a jídlo čerpáno a pokud se

s ročním úrokem z prodlení z částky 3.992,- Kč ve výši 10,5 % za dobu od 13. 2. 2008 do 30. 6. 2008 a dále od 1. 7. 2008 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 1.865,- Kč ve výši 10,5 % za dobu od 13. 3. 2008 do 30. 6. 2008 a dále od 1. 7. 2008 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 2.819,- Kč ve výši 10,5 % za dobu od 13. 4. 2008 do 30. 6. 2008 a dále od 1. 7. 2008 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 2.519,- Kč ve výši 10,5 % za dobu od 13. 5. 2008 do 30. 6. 2008 a dále od 1. 7. 2008 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 2.184,- Kč ve výši 10,5 % za dobu od 13. 6. 2008 do 30. 6. 2008 a dále od 1. 7. 2008 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 2.229,- Kč ve výši 10,75 % za dobu od 13. 7. 2008 do 31. 12. 2008 a dále od 1. 1. 2009 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 1.603,- Kč ve výši 10,75 % za dobu od 13. 8. 2008 do 31. 12. 2008 a dále od 1. 1. 2009 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 534,- Kč ve výši 10,75 % za dobu od 13. 9. 2008 do 31. 12. 2008 a dále od 1. 1. 2009 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 1.133,- Kč ve výši 10,75 % za dobu od 13. 10. 2008 do 31. 12. 2008 a dále od 1. 1. 2009 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro

dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 3.043,- Kč ve výši 10,75 % za dobu od 13. 11. 2008 do 31. 12. 2008 a dále od 1. 1. 2009 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 928,- Kč ve výši 10,75 % za dobu od 13. 12. 2008 do 31. 12. 2008 a dále od 1. 1. 2009 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

s ročním úrokem z prodlení z částky 473,- Kč ve výši 9,25 % za dobu od 13. 1. 2009 do 30. 6. 2009 a dále od 1. 7. 2009 ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

to vše do 3 dnů od právní moci rozsudku.

III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 10.032,- Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.

IV. Žalovaný je povinen zaplatit Českému státu na nákladech tohoto řízení částku 4.130,- Kč, prostřednictvím účtárny zdejšího soudu, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou ke zdejšímu soudu dne 6. 11. 2007 a jejím následným několikerým rozšířením domáhal zaplacení částky 106.237 Kč s příslušenstvím, tj. zákonným úrokem z prodlení, za neproplacenou mzdu za dobu od listopadu 2005 do prosince 2008, která mu náleží za dobu přiměřenou pro oddech a jídlo bez přerušení provozu nebo práce, kterou vykonával, neboť pracoval v nepřetržitém provozu, na pozici hasič, kdy nemohl v žádném případě v době dvou půlhodinových přestávek opustit pracoviště a za práci mu tak bylo propláceno a započítáno jen 11,25 hodin za směnu, místo 12,25 hodin za směnu, čímž se žalovaný na žalobci bezdůvodně obohatil. Dle § 89 odst. 1 zákoníku práce je totiž zaměstnavatel povinen poskytnout zaměstnanci nejdéle po 4,5 hodinách nepřetržité práce pracovní přestávku na jídlo a oddech v trvání nejméně 30 minut. Jde-li o práce, které nemohou být přerušeny, musí být zaměstnanci i bez přerušení provozu nebo práce zajištěna přiměřená doba pro oddech a jídlo, mladistvým musí vždy být poskytnuta přestávka na jídlo a oddech podle věty první. Podle ustanovení § 85 odst. 5 zákoníku práce, poskytnuté přestávky

stalo, že došlo k výjezdu v době přestávky pro oddech a odpočinek, pak toto bylo propláceno jako práce přesčas. Tento výjezd byl evidován v strážní knize či knize docházek. Žalobce pracoval ve funkci hasič – velitel, (v r. 2008 již jen toliko coby hasič), kdy měl na starosti výjezdní jednotku požárního družstva. Žalobce přestávky na oddech a jídlo nečerpal, neboť byli s dalšími zaměstnanci připraveni k výjezdům, např. kontrolám silnic, apod. O jejich proplácení byly vedeny se zaměstnavatelem, tj. se žalovaným, spory. Žalobce a jeho jednotka si nemohli dovolit čerpat volno, tj. přestávku na oddech a jídlo *neboť byli neustále připraveni k výjezdu a čerpáním přestávky by byl ohrožen výkon jejich práce, tj. lidé či doprava*. Žalobce usiloval o zařazení nezbytné doby na oddech a jídlo i u hasičů, neboť dle příslušené vyhlášky hasiči do 2 minut musí být na místě nahlášení a s ohledem na povolené přestávky v práci by toto nešlo realizovat. *Nemohl by je nikdo zástoupit či vystřídat*. Z toho důvodu museli být hasiči stále v pohotovosti. Od roku 2007 byla zrušena pohotovost na pracovišti na základě novely zákoníku práce, ta mohla být dohodnuta pouze se souhlasem zaměstnance. Jak bylo již uvedeno, výkonem práce žalobce byl velitel jednotky, vedl výcvik nebo resp. práci hasičů, jejich výcvik s technikou, zabezpečování prohlídky jednotlivých stanic metra, kontrolu přístrojů, tlakových zkoušek, apod. Hasiči museli být neustále připraveni na zásahy a práci pro metro - po sloučení též i pro tramvaje i autobusy. Evidence pracovní doby se zaznamenávala do knihy příchodů a odchodů. Přestávky v práci evidovány nebyly. Někteří hasiči *jedli to, co si donesli, nebo chodili na oběd do závodní jídelny, avšak byli vždy vybaveni vysílačkou, kdy museli být v neustálém spojení s hasičem spojařem a pokud spojař zahlásil výjezd, museli vyběhnout před budovu, kde bylo přistaveno auto (řidič se musel stravovat na tzv. denní místnosti)*. Činnost hasičů byla stanovena denním řádem, který se však pokaždé nedal vykonávat tak, jak byl stanoven společně s přestávkami na jídlo a odpočinek, neboť mimo depo v době nácviu likvidace havárie nebylo možno všeho zanechat a jít se např. najíst. Počet výjezdů v době přestávky pro oddech a jídlo bylo 4 – 5 do roka, avšak připravenost v každou dobu byla na místě. Uvedené skutečnosti byly zjištěny z *výsledku žalobce (na č.l. 126-127), Směrnice generálního ředitele č. 16/2004 (viz. č. l.286-292, jakož i přílohy žalovaného, č.l 47, 161-168), Kolektivních smluv (viz. přílohy)*.

Dále má soud za prokázané, že rozdíl za období od listopadu 2005 do prosince 2008 představující nedoplatek mzdy žalobce s ohledem na vyplacenou mzdu žalovaným a nezohledněnou mzdu náležející za přiměřenou dobu na oddech a jídlo v počtu dvou půlhodin na každou vykonanou směnu činil: za měsíc listopad roku 2005 částku 3.032 Kč, prosinec roku 2005 částku 2.545 Kč, leden roku 2006 částku 3.186 Kč, únor roku 2006 částku 2.716 Kč, březen roku 2006 částku 2.209 Kč, duben roku 2006 částku 2.853 Kč, květen roku 2006 částku 3.217 Kč, červen roku 2006 částku 1.800 Kč, červenec roku 2006 částku 3.331 Kč, srpen roku 2006 částku 1.357 Kč, září roku 2006 částku 337 Kč, říjen roku 2006 částku 2.579 Kč, listopad roku 2006 částku 2.584 Kč, prosinec roku 2006 částku 489 Kč, leden roku 2007 částku 1.181 Kč, únor roku 2007 částku 9.505 Kč, březen roku 2007 částku 2.181 Kč, duben roku 2007 částku 2.756 Kč, květen roku 2007 částku 3.455 Kč, červen roku 2007 částku 3.602 Kč, červenec roku 2007 částku 3.056 Kč, srpen roku 2007 částku 2.884 Kč, v září roku 2007 s částku 1.427 Kč, říjen roku 2007 částku 3.228 Kč, listopad roku 2007 částku 3.102 Kč, prosinec roku 2007 částku 3.400 Kč, leden roku 2008 částku 3.992 Kč, únor roku 2008 částku 1.865 Kč, březen roku 2008 částku 2.819 Kč, duben roku 2008 částku 2.519 Kč, květen roku 2008 částku 2.184 Kč, červen roku 2008 částku 2.229 Kč, červenec z roku 2008 částku 1.603 Kč, srpen roku 2008 částku 534 Kč, září roku 2008 částku 1.133 Kč, říjen roku 2008 částku 3.043 Kč, listopad roku 2008 částku 928 Kč a konečně prosinec roku 2008 částku 473 Kč. Uvedená skutková zjištění byla učiněna na základě závěrů

vypracovaného *znaleckého posudku číslo 618/03/2016 Ing. Evy Klapuchové, znalce z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence a mzdy (na čl. 328-347).*

Pokud jde o samotné dokazování v průběhu řízení, pak lze shrnout, že v závěrech učiněných z jednotlivých důkazů, ani v jejich vzájemných souvislostech, nespátroval soud žádný rozpor ani pochybnost, pro které by považoval za potřebné provádět další dokazování a shledal provedené dokazování dostačujícím. V řízení byla provedena řada dalších listinných důkazů (mzdové listy apod., v podrobnostech viz. citovaný rozsudek soudu I. stupně), které mnohdy sloužily jako podklad výpočtu znalkyni, příp. se k dané problematice vztahovaly jen okrajově (dokumenty Inspektorátu práce apod.). V daném případě soud upustil mimořádně od výslechu znalkyně, když znalecký posudek se stranám i soudu jevil z hlediska výpočtu jasným, srozumitelným a řádně zdůvodněným. Je zde na místě konstatovat, že žalovaný k výzvě soudu žádné tvrzení ohledně skutečnosti, že svým vnitřním technickoorganizačním opatřením zajistil zastupitelnost zaměstnance v profesi hasiče (příp. hasiče velitele) nedotvrdil, tím spíše nenabídl žádný důkazní prostředek.

Z hlediska právního posouzení je třeba projednávanou věc posuzovat - vzhledem k tomu, že žalobce se domáhá nedoplatku mzdy za období listopadu 2005 až prosinec 2008 podle zák.č. 65/1965 Sb. ve znění pozdějších předpisů, účinného do 31. 12. 2006 (dále jen „zákoník práce 1965“) a zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění zákonů č. 585/2006 Sb., č. 181/2007 Sb., č. 261/2007 Sb., č. 296/2007 Sb. a č. 362/2007 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 116/2008 Sb., a zákonů č. 121/2008 Sb., č. 126/2008 Sb., č. 294/2008 Sb., tedy podle zákoníku práce ve znění účinném do 31.12.2008 (dále jen "zák. práce").

Dle ust. § 89 odst. 1 zákoníku práce 1965 zaměstnavatel je povinen poskytnout zaměstnanci nejdéle po šesti hodinách nepřetržité práce přestávku v práci na jídlo a oddech v trvání nejméně 30 minut; mladistvým musí být tato přestávka poskytnuta nejdéle po čtyři a půl hodinách nepřetržité práce. Jde-li o práce, které nemohou být přerušeny, musí být zaměstnanci i bez přerušování provozu nebo práce zajištěna přiměřená doba pro oddech a jídlo; mladistvým musí vždy být poskytnuta přestávka na jídlo a oddech podle věty první. Dle odst. 5 poskytnuté přestávky na jídlo a oddech se nezapočítávají do pracovní doby.

Dle ust. § 88 odst. 1 zák.práce zaměstnavatel je povinen poskytnout zaměstnanci nejdéle po 6 hodinách nepřetržité práce přestávku v práci na jídlo a oddech v trvání nejméně 30 minut; mladistvému zaměstnanci musí být tato přestávka poskytnuta nejdéle po 4,5 hodinách nepřetržité práce. Jde-li o práce, které nemohou být přerušeny, musí být zaměstnanci i bez přerušování provozu nebo práce zajištěna přiměřená doba na oddech a jídlo; tato doba se započítává do pracovní doby. Mladistvému zaměstnanci musí vždy být poskytnuta přestávka na jídlo a oddech podle věty první. Dle odst. 4 poskytnuté přestávky v práci na jídlo a oddech se nezapočítávají do pracovní doby.

Soud prvního stupně, vázán právním názorem soudu odvolacího, po provedeném dokazování uzavřel, že žalovaný neposkytoval žalobci, zaměstnanému na pozici hasič – velitel, později hasič, přiměřenou dobu na oddech a jídlo, ač z povahy a charakteru uvedené profese má soud za legitimní, že tomu tak býti mělo. Bez ohledu na skutečnost, že žalobce vykonával službu ve stejnokroji, shledává soud v dané věci z hlediska posouzení kritéria „nepřerušování výkonu práce“ žalobcem naprosto zásadním zjištění, že žalobce mohl být v čase stanoveném žalovaným pro jídlo a oddech v denní i noční směně kdykoliv odvolán. Soud shledává uvedené omezení v rovině mentální i fyzické připravenosti velmi intenzivním, a to

bez ohledu na četnost faktického zásahu. Nahodilost a nevyzpytatelnost takového zásahu je s pohotovostí hasiče spojená a odpovídá náplni nepřetržitého výkonu práce. Tomu odpovídá i vázanost na další předpisy vztahující se k jeho práci, zejména zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve spojení s § 1 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 247/2001 Sb., který požaduje výjezd jednotky hasičů z povolání do dvou minut od nahlášení situace. Nejinak tomu bylo i v případech cvičných zásahů, které z povahy věci vylučovaly „přestávku“ na jídlo a oddech. Je třeba zdůraznit, že pokud žalovaný poskytl žalobci přestávku na jídlo a oddech, nemohlo prakticky nikdy dojít k dočasné suspenzi pracovního závazku a přerušení výkonu jeho práce. Soud tedy uzavřel, že pokud žalovaný v období od 11/2005 -12/2008 poskytoval během dvanácti hodinových směn žalobci přiměřenou dobu na jídlo a oddech, aniž by mu za to náležela mzda, přísluší žalobci její náhrada. Tato představuje za období r. 2005 částku 5.577 Kč, za rok 2006 částku 26.658 Kč, za rok 2007 částku 39.779 Kč, za rok 2008 částku 23.321 Kč, celkem pak výše dlužné mzdy činí 95.335 Kč. Soud dodává, že pokud žalovaný platil žalobci za předmětné období skutečně výjezdy v podobě přesčasů, nic mu nebránilo uplatnit vůči žalobci např. vzájemnou žalobu či kompenzační námitku. Soud shledal žalobu na základě výše uvedeného opodstatněnou, proto jí vyhověl tak, jak je uvedeno ve výroku II. rozsudku.

Žalovaný je v prodlení s peněžitým plněním, proto má žalobce právo na úrok z prodlení za dobu od 11/2005 – 12/2006 podle ust. § 256 odst. 2 věty první zákoníku práce 1965 ve spojení s ust. § 517 odst. 2 občanského zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2013 a za dobu od 1/2007-12/2008 dle ust. § 326 zák. práce ve spojení s ust. § 517 odst. 2 občanského zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2013. Výši úroků z prodlení a poplatku z prodlení stanoví prováděcí předpis, kterým je nař.vl.č.142/1994 Sb., a to ve znění účinném v době splatnosti té které z výplat, kde nedoplatek mzdy absentoval.

O lhůtě k plnění soud rozhodl podle ust. § 160 odst. 1 o.s.ř., když neshledal podmínky pro její prodloužení.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 2 o.s.ř., kdy soud vycházel z částečného úspěchu žalobce ve vztahu k celkovému předmětu řízení, který má povahu peněžitého plnění (tzn. 95.335 + 10.902 = 106.237 Kč). Pokud tedy žalobce byl neúspěšný cca v 10 % a žalovaný byl neúspěšný z cca 90 %, náleží žalobci právo na náhradu vynaložených nákladů řízení co do 80 %. Žalobci vznikly v souvislosti s tímto řízením náklady za zaplacené soudní poplatky ve výši 7.440 Kč (2.000 +150 +5.190 +100). Dle ust. § 151 odst. 3 o.s.ř ve spojení s ust. § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb. náleží žalobci dále paušální náhrada nákladů za 17 úkonů po 300,- Kč (§ 1 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb. za sepsání žaloby, doplnění žaloby ze dne 28. 2. 2008 a účast na jednání konaném dne 21. 10. 2008, rozšíření žaloby ze dne 28. 10. 2008, účast na jednání 27. 1. 2009, účast na jednání 15. 6. 2011, účast na jednání 14. 11. 2011, doplnění žaloby ze dne 6. 12. 2011, účast na jednání 16. 3. 2012, účast na jednání 24. 7. 2013, odvolání ze dne 25. 9. 2013, účast na jednání před odvolacím soudem 26. 11. 2014, změna žaloby ze dne 8. 5. 2015, účast na jednání dne 6. 5. 2015, účast na jednání 24. 6. 2016, částečné zpětvzetí žaloby ze dne 8. 8. 2016, účast na jednání dne 14. 9. 2016), tzn. celková částka 5.100 Kč. Celkové náklady žalobce představují výši 12.540 Kč (7.440 + 5.100). 80 % z této částky činí 10.032,- Kč. Tyto náklady žalobce byly přisouzeny v obecné pariční lhůtě (ust. § 160 odst. 1 věta první před středníkem o.s.ř.) k jeho rukám – výrok III.

Soud je povinen v souladu s ust. § 151 odst.1 o.s.ř. rozhodnout i bez návrhu o povinnosti k náhradě nákladů řízení, jímž se řízení u něho končí. Dle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. stát má podle výsledku řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladu řízení, které platil. V tomto řízení vznikly České republice náklady v souvislosti s vyplacením částky 4.130,- Kč (odměna a náhrada za znalecký posudek Ing. Klapuchové). S ohledem na výsledek tohoto řízení, v němž žalovaná strana nebyla úspěšná, soud rozhodl podle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. dle výsledku řízení o tom, že žalovaného zavázal k úhradě částky 4.130,- Kč státu, a to do tří dnů od právní moci rozsudku – výrok IV.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 – ti dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 14. září 2016

Mgr. Halka H o v o r k o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Drábková Simona

